

Em Thỏ Hoa thương bạn quá. Cô bé nói: “Không được ở cùng bố mẹ thì buồn nhỉ?”

Thỏ Gió vừa nhai bim bim vừa nói: “Nhiều tiền thích thật, muốn mua gì thì mua, lại còn được ăn vặt thỏa thích...”

Ở nhà mẹ chỉ cho phép cậu bé ăn bim bim một tuần một lần thôi.

Hai ngày sau, Thỏ Gió mời bạn Chuột sang Biệt Thự Ô ăn cơm. Thỏ Mẹ nấu một bữa ăn thịnh soạn, bày đầy chiếc bàn nhỏ nhắn.

Thỏ Gió gắp một miếng bông cải xanh, cau mày: “Con không thích bông cải xanh.”

Mẹ lắc đầu cười hiền, nói với Thỏ Gió: “Bông cải xanh hôm nay không giống mọi hôm đâu nhé!”

Thỏ Hoa nói với bố: “Bố ơi con ăn không hết bánh ngô, bố ăn giúp con một miếng được không ạ?” Thỏ Bố đáp: “Được rồi, bố con mình cùng ăn kẹo lãng phí.”

“Chuột này, cháu muốn uống một li nước việt quất nhà làm không?” Thỏ Mẹ hỏi.

“Nước việt quất nhà làm có gì khác với nước ngoài cửa hàng không ạ?” Chuột tò mò hỏi.

Thỏ Gió và Thỏ Hoa đồng thanh bắt chước giọng điệu quảng cáo: “Nước việt quất nhà làm, chan chứa tình mẹ bao la!”

Nói xong, cả gia đình Thỏ phá lên cười, Chuột cũng cười theo. Cậu bé thích không khí vui vẻ này. Mọi khi, chỉ có một mình cậu lủi thủi ngồi ăn mà thôi.

Ăn cơm xong là đến giờ đọc sách của cả nhà.

Em Thỏ Gió mang sách tranh mà mẹ mình hoạ ra khoe với Chuột. Những cuốn sách này tuy không “ngầu” như mấy món đồ chơi của Chuột, nhưng từng bức tranh trong đó đều là do chính tay Thỏ Mẹ vẽ nên, từng trang đều thấp thoáng hình ảnh gia đình.

Thỏ Bố khoác chiếc áo choàng, giả vờ làm siêu nhân, kể cho cả nhà nghe chuyện về siêu nhân thỏ. Đám thỏ con vây quanh bố, nhảy nhót reo hò, tiếng cười tràn ngập căn Biệt Thự Ô xinh xắn.

